

Carol Gigi Nicolau

**ROȘU ADÂNC DE
VALEA JIULUI**

Emil Constantinescu - REVOLUȚIA DIN '89
 Samuel P.Huntington - CIOCNIREA CIVILIZAȚIILOR
 Ivor Porter - OPERAȚIUNEA AUTONOMOUS
 Saul Bellow - IARNA DECANULUI
 Chapman Pincher - TRĂDARE
 Stephen Koch - DOUBLE LIVES
 Jamie King - 111 TEORII ALE CONSPIRAȚIEI
 David A.Kideckel - ROMÂNIA POSTSOCIALISTĂ
 David A.Kideckel - THE SOLITUDE OF COLLECTIVISM
 Monsieur X/Patrick Pesnot - LES ESPIONES RUSSES
 Vladimir Alexe - CANDIDATUL MANCIURIAN
 I.D.Sârbu - POVESTIRI PETRILENE
 Alin Rus - MINERIADELE
 Alin Rus - VALEA JIULUI, O CAPCANĂ ISTORICĂ
 Ioan Lascu - TRADIȚII CARE DISPAR
 Ioan Lascu - SATUL DE LA CAPĂȚUL VREMII
 Marius Oprea - BASTIONUL CRUZIMII
 Mihai Barbu/Marian Boboc - LUPENI '77
 Mihai Barbu/Marian Boboc - STRICT SECRET
 LUPENI '77
 Mihai Dragolea - CĂLĂTORII PE MUCHIE DE CUȚIT
 Mihai Dragolea - COLECȚIA DE MIRĂRI
 Valeriu Butulescu - OILE DOMNULUI
 Ulrich Ernest - CARTEA VIEȚII MELE
 Ioan Velica - LEXICON VALEA JIULUI
 Florin Mătrescu - HOLOCAUSTUL ROȘU
 Grigore Cartianu - CRIMELE REVOLUȚIEI
 Gh. Firczak - O CRONICĂ A REVOLUȚIEI(HD,dec.'89)

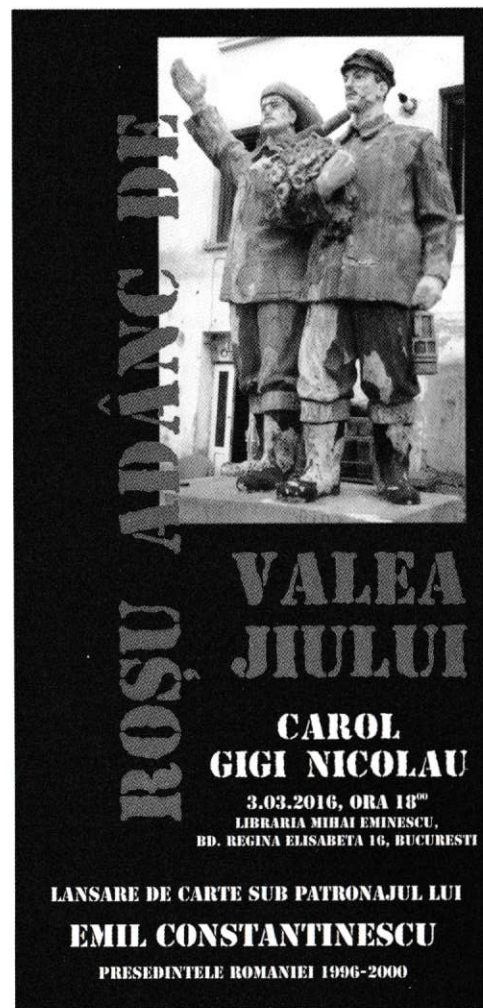
CUPRINS

PREFAȚĂ din România	3
PREFAȚĂ din USA.....	5
CUVANT ÎNAINTE.....	11
1. VODKĂ ÎN PANTOFUL LUI HRUSCIOV.....	15
2. DE LA CAZIER LA C.V.....	17
3. ROY ROGERS, FAȚĂ DE BULETIN, PANTALONII TRAPEZ	18
4. MOMÂRLANI, BARABE, CIZME DE ELECTRICIAN.....	19
5. INIMA LUI STALIN, VAGONETUL-DANS TEMATIC.....	21
6. EFECTUL TABLOULUI.....	22
7. MIORIȚA ȘI ȚIRIPLIC	23
8. ISUS LA DISCOTECĂ.....	27
9. METAN ȘI SURPĂRI	29
10. PROPAGANDĂ VERSUS VALUTĂ	30
11. GREVA MINERILOR DIN 1977 / TENTATIVĂ DE LOVITURĂ DE STAT	34
12. SOSIA LUI CEAUȘESCU	40

13. MINERII OSÂNDIȚI, DOBRE LA "FANE IDEOLOGU"	45
14. "CUM A FOST POSIBIL?"; "LABORATOR 66"	46
15. "ȚĂRII CÂT MAI MULT CĂRBUNE"	48
16. BEȚII LA RÂTUL PORCULUI, LOPATA ANTI-CURRENTARE, NOAPTEA NEVESTELOR INFIDELE	50
17. MIRA, SAMSON - ȚIGANU', JOS PERDELELE	52
18. ROBI PE MÂNUȘI, EXAMEN ÎN UNIFORMĂ	54
19. PALINCA ÎN CHIUVEȚĂ, SLANA LA DIMENSIUNI FIXE, MÂNA VIITORULUI	57
20. AKAI, PHILIPS, TECHNICS/AGFA, BASE, TDK	63
21. MĂSELE CU DIAMANT, FALUS CU ARPACĂȘ, GLONȚ FOTO	65
22. JOS PĂLĂRIA/SUS BASCA, FLAGRANT CU LÂNA	68
23. TV PARȚIAL BULGAR, CABANELE EX-DISPOZITIV	72
24. DIN FOLCLORUL CELTIC, APLICE ȘTIRBE, ADUNAREA PEȘTILOR	74
25. DOSAR UBICU, OAZA LUI NICU CEAUȘESCU, GOGOASA ROȘIE	80
26. EXPLOZII, EXILĂRI, EXFILTRĂRI	85
27. COMĂNECI, PATZAICHIN, HRUȘCĂ & ȘEICARU, REVELION-APRE CU NICU CEAUȘESCU	88

28. MINER DJ, ANIMAL FARM, PRIM SECRETAR INTRAT ÎN BISERICĂ, MORTUL CONGRESULUI PCR	93
29. MECCA DIN VALEA JIULUI, CAVIAR ȘI OAI, TRĂDARE	97
30. CRIZA FOTO, JOS CEAUȘESCU, MORȚI LA TIMIȘOARA	101
31. LAMBADA	105
32. MOARTE INTELECTUALILOR, 3 Mi	106
33. BESTIILE DIN ADÂNCURI, SÂNGE ȘI PANSELUȚE	112
34. ASASINAREA LUI CULIANU, "TU CINE EȘTI BĂ?"	117
35. KILL McPHERSON - WASHINGTON POST	127
36. ION RAȚIU ÎN FALIMENT, DIVERTIS: BOICOT & SUCCES	131
37. DESTRĂBĂLĂRI, DELAPIDĂRI, DEVALIZĂRI	137
38. MINERIADA ESTIVALĂ, FILMARE CU FEONUL, PLOAIE CU PURCEI, REGINA HUILEI	148
39. SPOIALA DE SUB CALVIȚIE, ABATAJUL DE SUB CASCĂ	152
40. 1 KG DE RASOL PENSIE, JAC CRISTOIU GROPARUL, ALIFANTIS CONCERTEAZĂ/GIGI ÎNCASEAZĂ	155
41. DAVID GROPARUL, NIKON, SALVĂM VALEA JIULUI	162
42. BAROCK, AICI NE SUNT VISĂTORII, PEA TĂRZIU	169

43. CÂRPA, BUTOIUL CU CĂCAT, BIJU	173
44. COVORUL CULINAR, SALOPETE PENTRU UN SECOL, PORCUL ȘI OGLINDA.....	176
45. ACADEMICIENI LA BĂUT CU COZMA, TURNĂTORIA LUI SERAFINCEANU, DAVID NAVETIST	179
46. COIUL MINISTRULUI, "I-AI GÂTUL!", INCENDIAȚI CASA CU NR. 17 !.....	183
47. INTERPELARE, CONTESTAȚIE, ALOCAȚIE.....	190
48. ECO ÎN CAPITALĂ, TREI VODCI, ZEGHE.....	193
49.DROGUL, SATANA, CHEIA	195
50. CLINTON & NATO, ART & EXPO, STOENEȘTI & COZIA	200
BIBLIOGRAFIE	206

Cartea a fost lansată în București, la librăria "Mihai Eminescu" sub patronajul președintelui României (1996-2000) Emil Constantinescu.

Am crezut, încă odată, că drumul nostru spre democrație, în sfârșit, s-a netezit. Câtă naivitate !

În decembrie 2000, aflat în SUA (expusesem la galeriile ICR-NY) am votat la consulatul României din New York. În al doilea tur de scrutin candida tovarășul Ion Ilici Iliescu și măscăriciul național VC Tudor. Ambii fuseseră implicați în mineriada din '99.

A fost prima dată, după '90, când am anulat buletinul de vot. A câștigat cel ce le-a mulțumit minerilor, încă din '90. Sunt cuprins de o mare dilemă. Rămân în State sau revin acasă ?

M-am născut, am crescut și trăiesc în Valea Jiului. În pofida celor pătimite, Valea Jiului îmi este dragă. Mă refer la ambientul natural și la prietenii din zonă.

Carol Gigi Nicolau

1. VODKĂ ÎN PANTOFUL LUI HRUSCIOV

Am tresărit la auzul sirenelor, dar am continuat să mă piș, în spatele gării din Petroșani, pe un gard putred, predestinat.

Murise Gheorghe Gheorghiu Dej (18.03.1965). Aveam 6 ani și nu înțelegeam, nici pe departe, ce este comunismul.

Pe lângă mine au trecut doi proletari uzați, acoperiți cu bască și dotați cu sufertașe (trei vase suprapuse acoperite cu un capac, atârnat pe un cadru metalic cu mâner din lemn, după un design pro Salvator Dali, vase în care se căra mâncarea, gătită la cantina minerilor, acasă sau aiurea), comentând situația în șoaptă: "L-au belit rușii" a zis unul iar celălalt a dat afirmativ din cap. Se pare că Dej a fost iradiat din ordinal Moscovei.

Nu uit nici acum agitația tovărășească din oraș și atmosfera cenușie infestată cu comentarii străvezii și lacrimi de babă.

Cu trei ani înainte, viitorul iradiat Dej dejunase cu Nikita Hrusciiov în orașul Hunedoara apoi au trecut, cu trenul, spre Lupeni, prin gara din Petroșani unde au fost aclamați de activiști, agitatori, securiști în haine de piele neagră, milițieni în uniformă cu diagonală, mineri aduși pe bază de tabel și câțiva civili curioși. Din tren, Hrusciiov dădea din mână spre penis (probabil ofilit), părând că se masturbează. Încearca de fapt, să mimeze că dă mâna cu aliniații din gară. În noaptea dinaintea sosirii roșului oaspete, ceva zeloși proletari demolaseră, la ordin, o cruce monument, ridicată de un preot în zona parohială a ieșirii din Petroșani, pentru a nu fi zărită din tren, de cel mai mare bolșevic al planetei.

Deși Sovrom Cărbune (1949-1954), societăți comerciale sovieto/române, prin care URSS a devalizat, ani în șir, economia și rezervele României, nu mai funcționa, sovieticii ne considerau slugi într-o țară-provincie anexată lor. Sigur, după retragerea armatelor

marelui vecin de la răsărit, 1958, de pe teritoriul României, a început greoi, desovietizarea economiei.

Hrusciov era nervos. Cum s-a dat jos din tren, a întors spatele, arătându-și curul adunăturii de primire, și s-a pisat nepăsător pe roata vagonului. Ambalat în rubașca din pânză, mai subțire decât obrazul său, și-a etalat apoi mecla de tractorist în curs de calificare, la mina Lupeni. Mesajul era: nu v-am lăsat ! Nici ei nu s-au lăsat ! În timpul beției de după vizită, vodca a curs în cascade ajungând până și-n pantoful temutului oaspete, oaspete care n-a risipit nimic.

La un an după beția tovărășească, în 1963, este eliberat din pușcărie I D Sârbu, remarcabil dramaturg și filozof (născut în Petrila), om cu o înaltă probitate morală, condamnat de regimul comunist pentru că a refuzat, cu demnitate, să semneze o delațiune abominabilă (intocmită de securiști) împotriva mentorului său spiritual Lucian Blaga.

Valea Jiului constituia, atât social cât și strategic, un avanpost al sovieticilor, dincolo de munții Carpați, spre vest. Articolul 39 din documentu strict secret K-AA/CC 113 (directivele NKVD, opera lui Lavrenti Beria) emis de Moscova la 2.06.1947, referitor la sovietizarea și implementarea comunismului în țările Europei de Est-lăsate, la Yalta, sub influența lui Stalin-specifica: "Se va da o atenție deosebită construcției și reconstrucției drumurilor, podurilor, a căilor și rețelelor de legătură, indiferent cât de îndepărtate sau inaccesibile ar fi, ca, în cazul în care este nevoie de o intervenție armată, locul rezistenței sau al concentrării forțelor reacționare să fie accesibil din toate părțile." În 1948, celovecii participaseră activ-cu soldați și utilaje- la construirea drumului și căii ferate prin defileul Jiului, segmentul Bumbești-Livezeni. Pe aici vor pleca în 1990, primele trenuri puse la dispoziția minerilor, prevazuți cu logistică antiintelectuală-furtune de înaltă presiune, topoare, lanțuri și cozi de lopată, livrate în gara Craiova, spre București.

Atunci s-a lepădat de una din bărbi și Gelu Voican Voiculescu, zis "mitralieră".

Începeau MINERIADELE. Povestim mai încolo.

2. DE LA CAZIER LA C.V.

La câteva zile după îmbălsămarea lui Dej, pe banii poporului, Nicolae Ceaușescu devine secretar general al Partidului Muncitoresc Român. C.V. -ul secretarului general era mai mult cazier.

În 7 octombrie 1966, Ceaușescu a comis prima sa "vizită de lucru" în Valea Jiului arătat pe la mina Paroșeni și pe Institutul de Mine din Petroșani. Încă nu dădea prețioase indicații.

Dăduse decretul 770 (1966) prin care interzicea avorturile și intreruperile de sarcină. Concret, a forțat creșterea natalității. Au murit mii de femei care și-au provocat avort prin metode empirice. România era singura țară din lume unde preservativele erau interzise. Să revenim la vizita din Vale.

Toți "oamenii muncii" și "alte categorii", sub atenta îndrumare și consiliere ("treci bă-n rând", "dă-te mă în stânga" "scoate-ți băi basca", "bagă-te-n spate, bețiv nenorocit", etc) a organelor în civil, au fost scoși la vizita benevol- obligatorie și înșirați dea lungul traseului pe unde trecea secretarul general.

Părinții mei au fost plasați pe strada Institutului, printre alte grupuri de întâmpinare, injectate cu voioșie plenară. Din curiozitate am stat cu ai mei. Pe atunci, viitorul dictator era popular. Dădea mâna cu mulțimea. Numai cu cei din rândurile din față, de preferință cu copiii.

Așa s-a întâmplat să dea mâna și cu mine. Tatăl meu s-a albit. N-am înțeles atunci de ce, așa cum mulți ani n-am conștientizat "efectul tabloului".

Distrugerea oricărei forme de proprietate trebuia să continue și iată că a venit și rândul prăvăliei (de tricotaje) mamei mele, primită de la nașa mea de botez Astrid Auner. Era singurul chioșc danez din România. Micuța prăvălie a fost demolată iar mama a trebuit –nu avea altă soluție – să se angajeze la cooperativa Unirea Petroșani, unitatea ei primind un spațiu situat într-o clădire din centru (bănuiești ce clădire?) naționalizată. Proletarizarea a continuat în anii '70, ani în care edilii roșii au demolat centrul vechi al orașului inclusiv puținele edificii de patrimoniu.

În locul acestora constructorii regimului au ridicat blocuri obișnuite, de tip muncitoresc destinate cadrelor de nădejde selectate de partid.

3. ROY ROGERS, FAȚĂ DE BULETIN, PANTALONII TRAPEZ

Încă din școala generală și inclusiv în liceu, uniforma era obligatorie. La fel și numărul matricol. Uniformele erau negre, confecționate din stofă de proastă calitate, croite industrial, pe un tipic comun. Trebuia să purtăm chipiu, verificați fiind, la intrarea în școală, ba chiar pe stradă, dacă aveam numărul matricol cusut pe mâneca hainei.

O zi am purtat o pereche de blue-jeans Roy Rogers (scumpi, aduși în țară prin contrabandă) că toată școala a fost cu ochii pe mine. Eram cel mai tare. A doua zi ai mei au fost beșteleți de conducerea școlii apoi sfătuiți să-și ia de la mine. Să-mi țină blugii acasă. Cel care a adus pantalonii, era bine educat și trăia din expediente, prigonit fiind de organe datorită înclinației sale spre regnul masculin. Regimul comunist critica vehement homosexualitatea, uitând că marele lor ideolog Lenin, o lua la buci de la amantul său Gherșele (Grigori Zinoviev). "Dragă Vova te

pup pe tine și curul tău Marxist" îi scria acesta (după doctorul în istorie N.V.Sokolov).

Milițienii vremii, ostracizați de pletele și bărbile unor tineri non conformiști, practicau plini de zel, tunsoarea de stradă. Sloganul acțiunii era: "Bă, tu n-ai față de buletin !" Scoteau foarfeca și le tăiau părul, depistat de legiuitorii înarmați, ca fiind prea lung. La fel făceau și cu pantalonii evazați, transformându-i în bermude.

Vigilentele organe legitimați în funcție de cum îi strângea pe ei cascheta. Dacă în poza din legitimație aveai perciuni, plete sau barbă, documentul se anula. Cunoscut, pe atunci, era milițianul Senteș. Un personaj cu plete și barbă, amenințat de acesta cu foarfeca din dotare, i-a replicat că el are părul mare și barbă, din dorința expresă de a arăta ca Marx sau Engels.

Senteș a răspuns pe loc: "Lasă că-i prind eu și pe derbedeii ăia!"

4. MOMÂRLANI, BARABE, CIZME DE ELECTRICIAN

Sub comuniști nu existau șomeri. Toată lumea trebuia să aibe serviciu, deci și legitimație. Unui momârlan (țaran din zonă, muncitor necalificat), i s-a cerut să aducă o poza pentru legitimație. A doua zi, omul a adus o poză înfățișându-l pe el, călare.

Țăranii Văii Jiului sunt denumiți "momârlani" după termenul maghiar "maradvany" adică: "rămășite" sau "cei care au rămas".

Ei sunt adevărații băștinași ai locului, populație arhaică care își păstrează, aproape nealterate, tradițiile. De sărbători, îmbracă portul popular.

La sfârșitul secolului XVIII, odată cu construcția caii ferate în Valea Jiului și dezvoltarea mineritului, comunitatea momârlanilor a

început să se modifice, atât social cât și economic, activitățile industriale influențându-le modul de viață.

Cei veniți în Vale au fost numiți "barabe", nume derivat din "bah-narbieter" (lucrător la calea ferată, în germană).

Localnicii s-au angajat, în mare parte la mină, diminuându-și astfel activitățile uzuale, în principal, păstoritul. În timp, pitoreștile costume strămoșești au fost înlocuite cu salopeta cenușie, căciula din blană cu basca, cizmele de cauciuc luând locul opincilor. Iar dacă vreunul avea cizme de electrician (confectionate din cauciuc special) era privit de ceilalți cu respect.

Merită să citiți excepționala poveste a lui "Ion cel schimbat" de I. D. Sirbu din volumul "Povestiri petriline".

Simbolul comunist "Secera și Ciocanul" se materializase cu succes. Oierii și văcarii, part time mineri, și-au transferat la domiciliu (nu-i frumos să scriu FURAT) te miri ce: sârmă, fier cornier, tablă, țevă, vopsea, etc.

Așa se face că marcajul oilor lui Gheorghe, pentru a le deosebi de oile lui Ion, era făcut cu aceeași vopsea cu care era spoit gardul incintei miniere. La rândul lor, oile lui Ion erau însemnate cu vopsea utilizată la protecția transformatoarelor. Apropo de "seceră și ciocan", circula bancul:

În noaptea dinaintea morții, lui Andropov i-a apărut în vis, Stalin. I-a ordonat, imperativ, să aducă în iad-unde avea să ajungă și el-tacâmuri. Andropov a întrebat: "De ce tacâmuri?" Stalin a replicat:

"De câte ori este Hitler de serviciu la bucătărie ne dă să mâncăm numai cu secera și ciocanul !

5. INIMA LUI STALIN, VAGONETUL-DANS TEMATIC

Propaganda comunistă se materializa în forme grotesti. Sub sloganul "Țării cât mai mult cărbune", banala lopată a fost modificată, suprafața părții metalice fiind mărită semnificativ. Avea forma (stilizată) unei inimi. Practic, se dubla capacitatea de încărcare. Minerii au numit-o "Inima lui Stalin". Randamentul creștea, mărinde însă considerabil, efortul depus, uneori epuizant. Modelul a venit de la sovietici, prin exemplul dat de Stahanov, spărgător de norme injectat cu exces roșu de zel.

Lopata "Inima lui Stalin" a devenit sursă de inspirație în cultura proletară. Și acum Valea Jiului este presărată cu statui proleto-cultiste. În Uricani, doi mineri din beton (așezați pe un soclu de transformator), unul în salopetă, cu flori în brațe iar celălalt, înfășurat în pelerină, privesc recunoscători, spre răsărit.

În alt punct central al localității, se mai află doi vagoneti amplasați pe două cuburi din beton armat, model industrial. Din când în când edilii au grijă ca statuile să fie vopsite color (buze roșii, sprâncene negre și salopetă albastră). Vagonetii se spoiesc cu negru.

Elev fiind în clasa a VI-a, am făcut parte din grupul de dans tematic VAGONETUL. Prezentat pe scena Casei de cultură a sindicatelor, din Petroșani, la o serbare de sfârșit de an școlar, vagonetul acesta uman, compus din 12 elevi grupați grotesc, tropăia penibil pe scândura scenei, dată cu motorină.

Metodistul care ne-a instruit, un actor de bine, lansa astfel, un apel mobilizator la muncă. Tot la o serbare, colegi de-ai mei, costumați în salopete, cu caști de protecție pe cap, cizme, purtând lămpașe aprinse, recitau versuri de laudă industrială cu aromă de ventilator.